

ŽENSKÁ HLÍDKA

Přofadatelka M. Hurová

Anna Husová:

DOBROU NOC

Spí sladce, roditelko má,
Tvá duše čistá, světlá,
se kochá v lůžkách svých,
At starosti a žal, strasti
Ti nabražuje aniž slasti
sní zlatých na křídlech.

Spí sladce, tise, klidně, volně,
Tvé dítě neopí, touží balné,
ku nubi svých vlně:
"Kde matička má sladce dítina
a netuší, že trpky jí má
žal dezeri její v snech."

Spí sladce, deera Tvá se modlí:
"Kde nad Tvým lůžkem anděl prodlí,
sen těsný dá Ti v noc,
a jistěnou af v noc krásu
Tvé dítě opět rozbouhá se:
Matičko, dobrou noc!"

DEN ZDOBNĚNÍ HROBŮ.

Na 30. května připadá den zdobení hrobů našich drahých zesnulých, kteří odpočívají spánek věčný. Každý z nás, jenž uložil drahé mu bytosti do lůna země, spěchá ku místu onomu, aby položil na hrob květy a zároveň pohlédl se v myšlenky, obnovil živější vzpomínky na drahé, s nimiž se mu bylo tak těžce loučiti.

Nám, jimž možno navštívit místa, kde jsou schránky našich milých umístěny a lze rovy ozdobiti květy a skropiti je slzami, a takto ulehčiti bolu, který svírá srdce naše, — je při tom snáze, nežli těm, jimž není možno takto sobě ulehčiti.

Co tisíce těch ubohých, jimž není dopřáno vykonalu poetu svým milým drahým, kteří zemřeli v cizině na poli slávy, aneb v nemocnicích, a ozdobiti jejich rovy a zároveň sobě ulehčiti. Ale i ti musí se spátělití s osudem a nésti utrpení toto statečně, neboť to vše nese s sebou život.

Popřejme zesnulým našim věčný klidný spánek a věnujme všem čestné vzpomínky!

"Věčné bdění jest cena svobody!" pravil Patrick Henry, velký americký patriot z doby revoluce v zemi této.

Jak mocná a vázná jsou ta slova ku následování pro každého upřímného občana republiky!

Kolik je nás mužů a žen, již jsme sobě vzali tolik času, bychom tuto větu dvakrát přečetli a snažili se pochopiti plně její význam? Kolik je těch, kteří nemuseli jíti skrze peklo válečné v této světové válce, kteří věnovali několik okamžiků bdění nad svobodou, již nám zem tato poskytuje? My v této zemi, nevyjímaje boháče, ani dělný lid, hoidujeme více dolaru, nežli demokracii v naší velké americké republice! Dolaru neudrží svobodu, ale duch věčné bdění nad ní.

Nyní, když svět počiná chápati, že všichni lidé jsou stvořeni sobě rovni — i ženám je dána příležitost ku vývoji — spočívá na nich zodpovědnost zachování "ceny svobody" v plném znění uvedené věty.

Žena rodí potomstvo a ona je musí odevováti pro bdění nad svobodou, jinak vznikne rozklad a zanikne jako jednou moešá, přes pět set roků trvajíc, římská republika.

Na nás občane českého původu, jako na tuzemcích, spočívá trvání této nejmenší republiky a jen stálým bděním uohováme jí od zkázy pro potomstvo.

Nedivme se, že tu a tam živly výstřední ve snaze amerikanisaci poškozují zájmy a vývoj tohoto národa. Avšak právě amerikanisace a sečení jsou nutné.

Každý národ, má-li sebe zachovati, musí sobě býti na stráž. "A cena svobody — je věčné nad ní bdění!"

Pani Františka Klossnerová, Humboldt, Nebr., tajemnice sboru "Taboritky", čís. 96, J. C. D., zašlá následující dopis:

Ctělá paní pořadatelko! Zašlám poukázku v obnosu \$8.00 na srotyky v Čechách.

Sbor "Taboritky", čís. 96, J. C. D., \$5.00

Pani Anna Vačková, 1.00

Pani Fr. Klossnerová, 2.00

Členné \$8.00

Částka ona je zároveň vřazena do seznamu dárců pro tento hromanní účel. Vřelý dík ve jménu našich krajanů, šlechtným dárcům dovoří si hlumociti —

Přofadatelka.

Zajisté šlechtný tento čin jest následován hodem. Čin upřímné ochoty věru mnohem hřejivěji na nás působí, nežli čin neupřímného dárcu. Zrovna tak jako lépe chutná nám kousek chleba třeba suchého, je-li nám s upřímností podán, nežli z ruky "neupřímné, lakomé, celý dort.

Nalézá se mezi našimi krajanmi ještě procento — "doutám, že jsm malé" — těch velice opatrných lidílek, kteří dosud poehybují o správnosti doručení ehudině potravín a šatstva. Taci lidé by si měli uvědomiti, že žádný z krajanů ve výběrech pomocné akce by se nesnížil ku těžení z nešťastných obětí této hromné války.

Jen člověk sám neupřímný může posuzovati ty, kteří se obětují, přijímajíc na sebe tuto zodpovědnost. Sem se zase dobře hodí jedno ze starých českých pořekadel: "Kdo v té peci bývá, ji něho tam hledá!" Kdyby byli mezi námi sami pochybovači a nedůvěřiví lidé, tož by ti ubozí museli zemřiti hladem, nežli by se jim dostalo jakékoliv pomoci. Každý svádný člověk ví, že — pakli volíme zástupce, úředníky — máme vždy míti v ně tolik důvěry, že práci na nich žádanou správně a poctivě vykonají. A zároveň jim máme v těžkých úkolech těchto všemožně naponáháti, místo jim ještě práci tuto sčezávati.

Po vyslechnutí přednášky našeho milého hosta pana Vine, Čeravinky, redaktora pražských "Národních Listů", z jehož úst se nám dostalo přímé informace o stavu poměrů našich zámořských krajanů, nebude snad žádných pochybovačů. Naše drahá stará vlast je sice osvobozena z okovů, ale zároveň okradena o šat a potraviny. Naši odpůrci se zajisté dobře postarali o to, aby Slovanům alespoň mnoho neostalo. Nemohli je dosti rychle povraždit, tedy je chtěli hladem umofiti, porabváše jim vše, co se dalo. Žádný z nás krajanů amerických nebude tak zatvrzelého srdce, aby nějakou hřívnou nepomohl ku zachování ubohých trpících při životě. Právě teď naši pomoci nejvíce potřebují, dokud nebude úroda tam sklizena.

Manželé Frank Bartošovi nám zapůjčili dopisy od svého syna Ladimíra, nalézajícího se dosud ve službě Strýce Sama v zámoří, jejich obsah zde uvádíme:

Vídeň, 24. března 1919.

Drazí doma! — No, no, konečně jsem obdržel dopis z domova, co mně Blažena psala a je datována ze dne 18. února, a věste mně, že s radostí jsem přijal zprávu, že obdržela vše v pořádku. Jak jsem již dříve psal, že moje přítelkyně z Londýna zaslala tyto věci a přál bych si, aby's jí napsala dopis v zájmu oceňující její snahy.

Těší mne zároveň, že jste se dobře bavili v tanečních zábavách, neboť já zde skutečně postrádám, který jsem nebyl na žádné, co jsem opustil Londýn.

Poslední týden se zde máme znamenitě; většina z naší výpravy se ubírá do Paříže zítra a raluouší naši přátelé, které jsme si zde získali za svého pobytu, nám dělají hostiny na rozloučenou.

V sobotu večer jsem byl účasten malé hostiny u jednoho pána. V sobotu jsme měli několik pánu u hotelu a v neděli zase hostili nás v hotelu. Vino teklo jako voda, ale je tak slabé, že by se s ním neopil, i kdyby jej vyplil bečku. V neděli v poledne nám udělal oběd na rozloučenou majitel hostince, v němž jsme byli ubytováni. Ale věste mně, že to byl oběd zde ve Vídní, šampaňské byl ten nejdelší páj, co jsem měl. Majitel tohoto hotelu je skutečně "fine gentleman". Přednesl nám pěknou vřadnou řeč a po obědě nás vzal do Schoenbrunnu, kde se nalézá císařský palác a zahr-

da. Jest to skutečně úchvatné, jak je vše krásně upraveno, všechny stromy jakékoliv výšky jsou krásně souměrně ostříhané, tak aby tvořily obradu. V létě to musí zde býti překrásné, když je vše zelené a ve květu. Palác sám o sobě není nic tak zvláštního, neboť je více moderního tvaru, jest obarven zeleně a žlutě. Palác jest umístěn na jednom konci zahrady a na samé čáře s palácem jest umístěna velká socha Neptuna a fontána a dále na kopci na druhém konci zahrady se nalézá velice lehký stánek, v němž vladaf za letní doby pival svůj čaj. Vzali jsme si též fotografie této sochy a jeden mladík se na ni postavil a též se s ním kousek ulomil. Též zde měli oddělení pro zvěř, ale tuším, že tato již vyhynula hlady. Též zde mají krásné skleníky.

Zítra ve 3.30 hod. odpoledne pojedou do Prahy a ostatní hoši jedou do Paříže. Jsem skutečně rád, že pojedou do Prahy, kde se budu mít dobře.

Váš milující, Láda.

Druhý dopis:
V Praze, 5. dubna 1919.
Drazí rodiče! Dnes je sobota, 9 hodin večer a já dosud pracuji a to v hotelu v místnosti kapitána Karmazína. Jsou tu dva Rusové na konferenci, ale já jim nerozumím a tu mně to musí pan kapitán diktovat v angličtině.

Tohle je již po druhé, co vám píši z Prahy, ale od vás mám teprve dva dopisy z Londýna a jedno psaní od Blaženy. Včera jsem dostal dopis od té slečny a psala, jak jí těší dopis od Blaženy, že už jí odespala. Zde v Praze je více práce, nežli jsem měl v Londýně a ve Vídní, pracuji každý den od 9. do 6. a v sobotu a v neděli též. Zase jsem se setkal se slečnou Tomáškovou a zítra mám s ní jíti do Národního divadla. Jak jsem vám již dříve psal, její otec jest předsedou Národního shromáždění a mají privátní lože v divadle. Minulý týden jsem byl v Lucernu, tak vám zde posílám program a jednu píseň, kterou tam zpíval p. Hašler, jenž vlastní Lucernu. Celý program je směru politického. Mají zde jednoho redaktora, člen též Národního shromáždění, ale pracuje pro Bolševiky. On má jednoho pomocníka Munu a z nich si ve všech divadlech dělají smích, matky s Munou straší děti. Též zpívají o Němečích a dělají si z nich smích. V pondělí pojedou jeden důstojník do Paříže na mírovou misi a zbudeme zde pouze kapitán Karmazín a já. Právě teď píšu dlouhou historii o Slovensku, kde se nalézá uhlí, cukr, papír atd. atd. Jsem tomu věru povděčen, že jsem se doma učil číst a psát česky, neb zde to potře bují, když pořad musím mluvit s pravými Čechy. Oni se mně diví, jak dobře mluvíme a kde že jsem se naučil. Kdo by si to byl před dvěma roky pomyslíl, že budu dnes v Praze! Už to bude brzo dva roky, co jsem z domova; čas utíká, jako voda. Zde v Praze je jeden American Y. M. C. A. jenž byl ve Francii s Čechy, a tak si zde můžeme koupiti tabák a doutníky. Tady v Praze jsou peníze kolkované a platí více, nežli ve Vídní.

Včera byla neděle, tak vám povím, co jsem dělal. Dopoledne jsem pracoval, odpoledne jsme šli do Národního divadla na operu "Tajemství" od Smetany, krásná opera; odtud do Stromovky, kde je moe hezky, a pak do kavárny u Zlaté Husy. Teď musím již do práce, tak "good bye!"

Váš syn, Láda.

Teta Vitámvasová, Omaha. — Ctělá pí. pořadatelko "Ž. H." a družky! Věřu, nevím, jak zažít; říká se, že bez kuráže se nic nedokáže! Teta by pohřichu kuráž měla, ale neví, jak do toho! Myšlenky víří někdy v hlavě, až se z nich točí vše, co jest kolem. Den matek uplynul. Zdobení hrobů se blíží! Tož samé smutné vzpomínky. Zde obrázek, představující amerického vojína, dva belgické sirotky, hubené, stojí u hrobu svého otce; klížek na hrobě a jeho poslední památka — vojenská přilba. Kolem hrobu divoké květiny a tráva a tu stojí tabule trojice. Vojto, jenž má svoji levou ruku položenou na rameni hošíka; po pravé straně klečí děvčátko, ručky má sepruté, pláče a modlí se u hrobu svého tatíčka.

SKINNER'S Fried Egg Noodles

(Try this Recipe for Breakfast)

1 pkg. Skinner's Noodles	2 1/2 tbsp. flour
4 slices bacon	1 tsp. salt
3 eggs, hard boiled	1 tsp. paprika
2 1/2 tbsp. butter	1 cup milk

Empty one package SKINNER'S Egg Noodles into 2 qts. of rapidly boiling salt water. Boil 10 to 12 min. Turn into colander, drain and rinse in cold water. Fry noodles in 2 tbsp. bacon fat and when thoroughly heated, turn out on platter. Serve with bacon and white sauce. Garnish with the yoked yolks, toasted bread points and parsley.

WHITE SAUCE.—Put butter into a saucepan, stir till melted, add flour, salt and paprika. Mix thoroughly. Add milk, stirring constantly. Boil 5 min. Add chopped whites of the eggs and serve.

LAHODNÁ

SKINNER'S Noodles

DEJTE rodině SKINNER'S Noodles do poslední lžičky práci připravení.

Zkuste rovněž některý mouhou přijiti vhod dítě. Buďte však jisti, že do soké jakosti materiálu.

Pošlete nám 4c čený návod, pošlu nudlemi z vašej.

Výstraha!
Zabíhni na tetou SKINNER nudli a...
Trade Mark Reg. U. S. Pat. Off.